

Дело C-682/21

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване:**

11 ноември 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литва)

Дата на акта за преюдициално запитване:

11 ноември 2021 г.

**Касационни жалбоподатели и ищци в първоинстанционното
производство:**

„HSC Baltic“ UAB

„Mitnija“ UAB

„Montuotojas“ UAB

**Друга страна в касационното производство и ответник в
първоинстанционното производство:**

Vilniaus miesto savivaldybės administracija

Трети лица:„Active Construction Management“ UAB, дружество, спрямо
което е образувано производство по несъстоятелност

„Vilniaus vystymo kompanija“ UAB

Предмет на главното производство

Иск на касационните жалбоподатели (ищци в първоинстанционното производство) да се установи, че решението на другата страна в касационното производство (ответник в първоинстанционното производство) да ги впише в списъка на ненадеждните доставчици поради лошо изпълнение на договор за обществена поръчка от доставчик, който

обединява няколко оператора, и да развали този договор поради съществено нарушение, е незаконосъобразно.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Тълкуване на Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО, и по-специално на член 18, параграф 1 и член 57, параграф 4, буква ж) и параграф 6, както и на Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, и по-специално на член 1, параграф 1, четвърта алинея и член 1, параграф 3; член 267, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 18, параграф 1 и член 57, параграф 4, буква ж) и параграф 6 от Директива 2014/24, както и член 1, параграф 1, четвърта алинея и член 1, параграф 3 от Директива 89/665 (заедно или поотделно, но не само те) да се тълкуват в смисъл, че решението на възлагащ орган да впише даден икономически оператор в списък на ненадеждни доставчици и така да ограничи за определен период възможността му да участва в обявените впоследствие процедури за възлагане на обществени поръчки с мотива, че този икономически оператор е извършил съществено нарушение на сключен с възлагащия орган договор, е мярка, която може да бъде оспорена пред съд?
2. Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, трябва ли цитираните по-горе разпоредби от правото на Съюза (заедно или поотделно, но не само те) да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба и практика по прилагането ѝ, съгласно които: а) при разваляне на договор за обществена поръчка поради съществено нарушение на договора възлагащият орган не приема официално (отделно) решение относно вписването на икономическите оператори в списъка на ненадеждните доставчици; б) икономическият оператор не е предварително уведомен, че предстои да бъде вписан в списъка на ненадеждните доставчици и поради това не може да представи съответните обяснения и впоследствие да обжалва ефективно вписването; в) възлагащият орган не извършва отделна проверка на обстоятелствата около лошото изпълнение на договора и следователно, ако договорът за обществена поръчка е законосъобразно развален поради съществено нарушение, икономическият оператор, който *de jure* е отговорен за това нарушение, автоматично се вписва в списъка на ненадеждните доставчици?

3. Ако отговорите на първите два въпроса са утвърдителни, трябва ли цитираните по-горе разпоредби от правото на Съюза (заедно или поотделно, но не само те) да се тълкуват в смисъл, че съдружниците в съвместна дейност (субекти, съставляващи съвместно доставчик), изпълнили договора за обществена поръчка, който е законосъобразно развален поради съществено нарушение, могат да докажат своята надеждност и така да бъдат изключени от списъка на ненадеждните доставчици, по-специално въз основа на размера на техния дял (стойността) от изпълнения договор, несъстоятелността на водещия съдружник, действия на този съдружник и приноса на възлагащия орган за неизпълнението на договора?

Цитирани разпоредби от правото на Съюза

Директива 2014/24, и по-специално член 18, параграф 1, член 57, параграфи 3, 4 и 6, член 90 и член 91.

Директива 89/665 на Съвета, и по-специално член 1, параграф 1, четвърта алинея и член 1, параграфи 2 и 3.

Цитирани разпоредби от националното право

Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymas (Закон на Република Литва за обществените поръчки, наричан по-нататък „Законът за обществените поръчки“): член 2, точка 36 (определение на понятието „доставчик“); член 46, параграф 4, точка 6 и параграфи 7 и 8, озаглавен „Основания за изключване на доставчик“; член 91, озаглавен „Неизпълнение или лошо изпълнение на договор за обществена поръчка“; и член 101, параграфи 1 и 2, озаглавен „Право на обжалване на действия или решения на възлагащия орган“.

Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas (Граждански кодекс на Република Литва, наричан по-нататък „Гражданският кодекс“): член 6.6, параграфи 1 и 3—6, озаглавен „Солидарно задължение на длъжниците“; член 6.15, параграф 1; член 6.217, озаглавен „Разваляне на договор“; член 6.219; член 6.969, параграф 1, озаглавен „Понятие за договор за съвместна дейност (гражданско дружество)“; член 6.975, озаглавен „Отговорност на съдружниците по съвместни задължения“; и член 6.978, параграф 1, точки 2 и 3 и параграф 3, озаглавен „Прекратяване на договор за съвместна дейност“.

Кратко представяне на фактите и производството в главното производство

- 1 На 7 декември 2016 г. ответникът в първоинстанционното производство – Vilniaus miesto savivaldybės administracija (общинска администрация на град

Вилнюс), публикува обявление за процедура за възлагане на обществена поръчка за строителство на многофункционалния уелнес център Lazdynai във Вилнюс (наричана по-нататък „процедурата за възлагане на обществена поръчка“).

- 2 За да участват в процедурата за възлагане на обществена поръчка, на 30 януари 2017 г. ищите в първоинстанционното производство — „Montuotojas“ UAB, „Mitnija“ UAB, „HSC Baltic“ UAB и „Axis Power“ UAB — сключват договор за съвместна дейност. В него съдружниците се споразумяват, че в случай на възлагане на поръчката съотношението в стойността на задълженията (участието в съвместната дейност), съставляваща общата цена на тръжното предложение, ще бъде следното: „Active Construction Management“ UAB – 65 % (водещ съдружник), „HSC Baltic“ UAB – 15 %, „Axis Power“ UAB – 10 %, „Mitnija“ UAB – 5 % и „Montuotojas“ UAB – 5 %.
- 3 На 5 юни 2017 г. ответникът в първоинстанционното производство сключва договор за строителство с „Active Construction Management“ UAB, в който заложеният краен срок за завършване на строителните работи е 5 декември 2018 г.
- 4 Договорът за строителство не е изпълнен в срок. На 21 август 2019 г., след като ответникът в първоинстанционното производство признава, че в техническия проект има недостатъци, срокът за изпълнение на строителните дейности по договора е променен и е определена нова дата — 28 май 2020 г. Дори и след удължаването на срока обаче строителните дейности не протичат гладко и изостават от новия график.
- 5 С определение от 28 октомври 2019 г. Vilniaus apygardos teismas (Окръжен съд, Вилнюс, Литва) образува производство по обявяване в несъстоятелност на „Active Construction Management“ UAB. Ответникът в първоинстанционното производство и ищите в първоинстанционното производство са уведомени за това с писмо на синдика от 6 декември 2019 г., в което също така се посочва, че водещият съдружник няма да изпълнява по-нататък договора за строителство и следователно договорът се счита за прекратен по отношение на този съдружник.
- 6 Ответникът в първоинстанционното производство и останалите съдружници, т.е. ищите в първоинстанционното производство, не успяват да постигнат общо съгласие относно по-нататъшното изпълнение на договора за строителство.
- 7 С писмо от 22 януари 2020 г. ответникът в първоинстанционното производство уведомява ищите в първоинстанционното производство за развалянето на договора за строителство поради съществено нарушение на този договор.

- 8 На 21 февруари 2021 г. ищците в първоинстанционното производство предявяват иск до Окръжен съд, Вилнюс, в който молят: 1) да се обяви за незаконосъобразно едностранното разваляне на договора за строителство от страна на ответника в първоинстанционното производство поради съществено нарушение на този договор; 2) да се установи, че договорът за строителство е по вина на ответника в първоинстанционното производство; и 3) да се обяви за незаконосъобразно решението на ответника в първоинстанционното производство да впише ищците в първоинстанционното производство в списъка на ненадеждните доставчици в Централната информационна система за обществени поръчки.
- 9 С решение от 27 август 2020 г. Окръжен съд, Вилнюс отхвърля изцяло иска на ищците в първоинстанционното производство.
- 10 Съдът приема, че договорът за строителство е развален законосъобразно поради съществено нарушение, а именно неизпълнение или лошо изпълнение на договора за обществена поръчка, и че в такъв случай възлагащите органи са длъжни да впишат доставчиците (или в случай на група доставчици — всички членове на групата) в списъка на ненадеждните доставчици. Освен това съдът уточнява, че съгласно националната правна уредба ищците в първоинстанционното производство биха могли сами да се реабилитират като вземат мерки, за да докажат надеждността си, когато участват в други процедури за възлагане на обществени поръчки, така че не са възпрепятствани да участват в тях.
- 11 С определение от 21 януари 2021 г. Lietuvos apeliacinis teismas (Литовски апелативен съд) отхвърля жалбата, подадена от ищците в първоинстанционното производство срещу решението на Окръжен съд, Вилнюс.
- 12 На 22 януари 2021 г. по инициатива на ответника в първоинстанционното производство Viešųjų pirkimų tarnyba (Службата по обществени поръчки) вписва ищците в първоинстанционното производство в списъка на ненадеждните доставчици.
- 13 В периода между 18 и 22 февруари 2021 г. ищците в първоинстанционното производство обжалват определението на Литовския апелативен съд до Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Върховен съд на Литва, наричан по-нататък „запитващата юрисдикция“). Искането им за налагане на временни мерки е уважено — те са заличени от списъка на ненадеждните доставчици до приключване на касационното производство.
- 14 С частично определение от 11 ноември 2021 г. запитващата юрисдикция оставя в сила решенията на първоинстанционния и на апелативния съд в частите им, с които се отхвърлят исковете относно надлежното изпълнение на договора и законосъобразността на неговото разваляне.

Основни доводи на страните в главното производство

- 15 Ищците в първоинстанционното производство твърдят пред запитващата юрисдикция, че дори да се приеме, че целта на нормите, предвидени в член 91 от Закона за обществените поръчки, е да не се позволи на недобросъвестните икономически оператори да встъпват в правоотношения в областта на обществените поръчки, тези норми не могат да се тълкуват в смисъл, че икономическите оператори, които са обединили в един доставчик (изпълнител), състоящ се от няколко членове, и *de facto* не са извършвали никакви дейности по договора за обществена поръчка (преди производството по несъстоятелност договорените дейности били извършвани само от водещия съдружник), следва да бъдат вписани в списъка на ненадеждните доставчици, когато неизпълнението (или лошото изпълнение) на съответните договорни задължения е довело до разваляне на този договор; в противен случай щяло да е налице неравно третиране спрямо сходните хипотези, при които съответните дейности по договор за обществена поръчка не са изпълнени от подизпълнител или от съответния съдружник в съвместната дейност, тъй като подизпълнителите се вписвали в списъка на ненадеждните доставчици, само когато нарушението се отнася до тази част от договора за обществена поръчка, която им е била възложена като подизпълнители; съдилищата приложили неправилно член 91 от Закона за обществените поръчки и нарушили принципите на възлагане на обществените поръчки, като не взели предвид конкретните действия на съответните икономически оператори при изпълнението на договора за строителство, т.е. тяхната почтеност и надеждност; член 91 от Закона за обществените поръчки бил приложим въз основа на личната отговорност на икономическия оператор; в решение на Съда от 7 септември 2021 г., *Klairėdos regiono atliekų tvarkymo centras* (C-927/19) било отбелязано, че съдружниците в съвместна дейност могат да носят отговорност за действията на някой от тях само ако са знаели за тези действия, т.е. действията на всички съдружници се преценяват въз основа на принципа на личната отговорност, а не на принципа на солидарната отговорност.
- 16 Ответникът в първоинстанционното производство заявява пред запитващата юрисдикция, че поддържа направените от съдилищата констатации и че възлагащият орган не разполага със свобода на преценка дали да приложи член 91 от Закона за обществените поръчки или не и следователно е длъжен да впише съответните икономически оператори в списъка на ненадеждните доставчици. При изпълнението на това задължение той не вземал предвид кой от съдружниците, обединили се в един доставчик, конкретно е причинил с действията си съществено нарушение на договора за обществена поръчка; обратното тълкуване било несъвместимо със солидарната отговорност на съдружниците в съвместна дейност, поради което смекчаващите обстоятелства са от значение само за да се докаже надеждността на субектите, които вече са били вписани в списъка на ненадеждните доставчици.

Кратко изложение на мотивите на преюдициалното запитване

- 17 Запитващата юрисдикция уточнява, че спорът относно вписването на ищците в първоинстанционното производство в списъка на ненадеждните доставчици е възникнал по повод на тълкуването и прилагането на разпоредбите на Закона за обществените поръчки, *a fortiori* на член 91 от него, и връзката им с разпоредбите на Гражданския кодекс относно съвместната дейност. Доводите на страните по спора относно тълкуването и прилагането на националната правна уредба водят до тясно свързани помежду си правни въпроси и до съмнения у съда относно съответствието на разпоредбите на Закона за обществените поръчки с правото на Съюза относно: а) въпроса дали вписването на доставчици в списъка на ненадеждните доставчици представлява решение на възлагащия орган, което подлежи на контрол за законосъобразност; и б) ако това решение подлежи на обжалване, какво е основанието за неговото приемане и за преценката на законосъобразността му.
- 18 Както приемат първоинстанционният и апелативният съд и както твърди ответникът в първоинстанционното производство, съгласно установената в Литва правна уредба (член 91 от Закона за обществените поръчки) възлагащите органи нямат право на преценка дали да впишат съответния икономически оператор в списъка на ненадеждните доставчици, ако той е извършил съществено нарушение на договора за обществена поръчка, което е довело до едностранното му разваляне от страна на възлагащия орган. Императивният характер на действията на възлагащите органи е отразен в законното им задължение да впишат в този списък всички субекти от обединението доставчик — съдружници в съвместна дейност.
- 19 Всъщност съдържанието на член 91 от Закона за обществените поръчки предполага, че вписването на икономическите оператори в списъка на ненадеждните доставчици няма автономен характер нито по същество, нито по форма. Съгласно литовската правна уредба това вписване не представлява отделно решение, а е правна последица от друго решение за едностранно разваляне на договор за обществена поръчка: ако икономическият оператор изобщо не оспорва развалянето на договора поради съществено нарушение или ако съдът признае такова решение за законосъобразно, съответният икономически оператор, който е изпълнявал този договор самостоятелно или със съдружници в съвместна дейност, задължително се вписва в списъка на ненадеждните доставчици.
- 20 Тази правна уредба предполага, че, първо, *de jure* не е възможно възлагащият орган да развали законосъобразно даден договор поради съществено нарушение, но доставчикът да не бъде включен в списъка на ненадеждните доставчици поради обстоятелствата на конкретния случай, и, второ, доставчикът може по същество да оспорва само едностранното разваляне на договора за обществена поръчка.

- 21 Въпросната национална правна уредба сама по себе си не изглежда несъвместима с ефективната защита на правата на доставчиците, тъй като, както е в настоящия случай, икономическият оператор може ефективно да обжалва едностранното разваляне на договора за обществена поръчка, като твърди, че не е извършил съществено нарушение, че възлагащият орган също носи частична отговорност за непостигането на заложените в договора цели и т.н. Във връзка с това обаче следва да се отбележи, че съгласно литовската правна уредба при разваляне на договор на основание съществено нарушение субективният аспект на действията на страната, която е нарушила договора, по същество не се взема предвид.
- 22 Въз основа на практиката на Съда може да се заключи, че причините, довели до нарушението на договора, естеството на това нарушение и други обстоятелства са правно релевантни, за да се реши дали да се ограничи правото на доставчиците да участват в други процедури за възлагане на обществени поръчки. В решение от 19 юни 2019 г., Меса (C-41/18) Съдът отбелязва, че съгласно член 57, параграф 5 от Директива 2014/24 възлагащите органи трябва да могат да направят собствена преценка на действията или пропуските на даден икономически оператор преди или по време на процедурата за възлагане на поръчката, в някой от случаите, посочени в член 57, параграф 4 от тази директива. С оглед на това възлагащите органи не могат да бъдат обвързани от предишно разследване на нарушение, тъй като това няма да съответства на принципа на пропорционалност, който предполага по-специално да се прецени естеството на дадено нарушение, а именно неговия значителен или незначителен характер и дали е повторно извършено или не.
- 23 Както вече бе отбелязано, първоинстанционният и въззивният съд, както и ответникът в първоинстанционното производство, се позовават по същество на посоченото по-горе правило за нормативно тълкуване, като считат, че на този етап от спора не е възможно и необходимо да се преценява естеството на действията на ищците в първоинстанционното производство, тъй като те ще могат да се реабилитират като вземат мерки да докажат своята надеждност, когато участват в други процедури за възлагане на обществени поръчки. Този модел, произтичащ от националната правна уредба, е в съответствие с *ratio decidendi* на решението Меса (C-41/18), по-специално тъй като при последващи процедури за възлагане на обществени поръчки съответният възлагащ орган не е обвързан от оценката, извършена от друг възлагащ орган, което обаче не е така при постановено съдебно решение. Ако вписването на икономическия оператор в списъка на ненадеждните доставчици бъде признато за законосъобразно от съда, е съмнително дали съответният възлагащ орган би могъл да преразгледа това решение в рамките на едно несъдебно производство.
- 24 Според запитващата юрисдикция обаче тази теза, възприета от съдилищата и от ответника в първоинстанционното производство, всъщност води до едно парадоксално положение.

- 25 Първо, за да може да се вземе предвид естеството на действията на съответния икономически оператор, той трябва първо да бъде вписан в списъка на ненадеждните доставчици; следователно обстоятелствата относно изпълнението на договора са от значение при вземането на решение не за вписването му, а за неговото *ad hoc* заличаване от този списък. В този контекст по-специално миналите действия на икономически оператор, включен в списъка на ненадеждните доставчици за три години, както предвижда действащото законодателство, могат да бъдат третираны по различен начин. Обстоятелството, че извършеното от този икономически оператор нарушение ще бъде счетено за незначително от един възлагащ орган, не означава само по себе си, че друг възлагащ орган ще стигне до същия извод.
- 26 Второ, при този модел решението относно съдържанието на действията на икономическия оператор се взема не от възлагащия орган, който познава най-добре обстоятелствата около нарушението, а от други възлагащи органи, които по същество ще разчитат на обясненията, дадени от съответния доставчик. Във всеки случай възможността обстоятелствата около нарушението на договора да се преценяват само по отношение на икономически оператори, които вече са били вписани в списъка на ненадеждните доставчици, не е обоснована от легитимна цел или добра практика.
- 27 Запитващата юрисдикция не споделя становището на ответника в първоинстанционното производство, че различното тълкуване на член 91 от Закона за обществените поръчки, т.е. индивидуална преценка на поведението на ищците в първоинстанционното производство при изпълнението на договора за строителство, може да бъде несъвместимо със солидарната отговорност на съдружниците в съвместна дейност. Въпросът за значението на солидарната отговорност при преценката на надеждността на съдружниците в съвместна дейност съгласно член 57 от Директива 2014/24 вече е повдигнат от запитващата юрисдикция по дело *Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras*, посочено по-горе; както обаче е обяснено от Съда, възлагащият орган трябва да извърши индивидуална преценка на действията на всеки икономически оператор (съдружник). Както правилно посочва „Mitnija“ UAB, член 91, параграф 1 от Закона за обществените поръчки изрично предвижда, че в списъка на ненадеждните доставчици трябва да бъдат вписани и други икономически оператори, на чийто капацитет е разчитал доставчикът и които са поели солидарна отговорност с него за изпълнението на договора съгласно член 49, параграф 5 от този закон, при условие че нарушението се отнася до частта от договора, която им е била възложена като подизпълнители. Безспорно е, че съдружникът в съвместна дейност и операторът, който осигурява икономически или финансов капацитет, по същество действайки като финансов гарант, не са идентични субекти; ако обаче те са солидарно отговорни (първият на основание Гражданския кодекс, а вторият на основание Закона за

обществените поръчки), не е оправдано техните действия да се преценят по различен начин.

- 28 Независимо от това солидарната отговорност на съдружниците в съвместна дейност за целите на член 91 от Закона за обществените поръчки (член 57, параграф 4, буква ж) от Директива 2014/24) по принцип е от второстепенно значение, ако се приеме, че в списъка на ненадеждните доставчици се включват само онези икономически оператори, сметени за ненадеждни (недобросъвестни) въз основа на индивидуална оценка на действията. В този случай развалянето на договора за обществена поръчка поради съществено нарушение само по себе си не би довело до вписването им в списъка на ненадеждните доставчици (например несъстоятелност, вина на други лица, непреодолима сила и т.н.); следователно не би имало (не би трябвало да има) разлика в зависимост от това дали изпълнителят, който не е изпълнил договора за обществена поръчка, е действал самостоятелно или в рамките на група независими икономически оператори (съгласно договор за съвместна дейност). В противен случай доставчиците, които са обединения, ще са поставени неоправдано в по-неблагоприятно положение.
- 29 Запитващата юрисдикция има съмнения и относно квалификацията на решението на възлагащия орган да впише даден икономически оператор в списъка на ненадеждните доставчици. Съгласно практиката на Съда понятието „решенията, взети от възлагащите органи“, трябва да се тълкува широко, като обхваща почти всички техни решения, без да се прави разграничение между тези решения в зависимост от тяхното съдържание или момента на приемането им; член 1, параграф 1 от Директива 89/665 не предвижда никакво ограничение относно естеството и съдържанието на решенията, за които се прилага (решение от 11 януари 2005 г., Stadt Halle и RLP Lochau (C-26/03, т. 28 и 30).
- 30 Освен това настоящият съд обръща внимание на текста на член 1, параграф 1, четвърта алинея от Директива 89/665, който не е с идентично съдържание на различните езици. В текста на литовски и английски език се споменават съответно изразите „su sutartimis ... susiję ... sprendimai“ [„решения, свързани с договори“] и „contracts ... decisions“, докато текстът на френски език се отнася до „les procédures de passation des marchés“. Формулировката на френски език не е толкова широка, тъй като тя се отнася конкретно до процедурите за сключване (възлагане) на договори за обществени поръчки, а не до последиците от развалянето на тези договори. Понятието „процедура за предоставяне на поръчка“ се използва и в член 1, параграф 2 от Директива 89/665. Освен това член 1, параграф 3 от Директива 89/665 предвижда по-специално, че лицето, което може да започне процедура по преразглеждане, трябва най-малкото да има интерес от получаването на определена обществена поръчка и да му е нанесена вреда от незаконосъобразни действия на възлагащия орган.

- 31 Ясно е, че този спор не е възникнал поради решения на възлагащия орган, с които се предоставя или ограничава правото на получаване (склучване) на договор за определена обществена поръчка, тъй като договорът за строителство е сключен с ищците в първоинстанционното производство; нещо повече, техните действия са довели до законосъобразното решение на ответника в първоинстанционното производство да развали този договор. От друга страна, вписването на съответните икономически оператори в списъка на ненадеждните доставчици ограничава правото им да сключват други договори за обществени поръчки съгласно основанието за изключване, предвидено в член 57, параграф 4, буква ж) от Директива 2014/24. Следователно въз основа на общата тенденция в практиката на Съда да се дава широко тълкуване на понятието „решение, взето от възлагащ орган“, по принцип би било оправдано разглежданото по настоящото дело решение на ответника в първа инстанция да се квалифицира като решение, посочено в член 1, параграф 1, четвърта алинея от Директива 89/665 решение.
- 32 Ако решението на възлагащия орган, което е предмет на част от националното производство, попада в обхвата на член 1, параграф 1, четвърта алинея от Директива 89/665, е важно да се установят основанията за преценка на законосъобразността на това решение. Ищците в първоинстанционното производство поставят най-голям акцент върху следните обстоятелства като основание за преценка на тяхната надеждност, независимо от факта че договорът за строителство е бил развален: съотношението на договорните задължения (участието) на изпълнителите във връзка с изпълнението на договора за обществена поръчка; обстоятелството, че преди развалянето на договора за строителство всички дейности са били извършени само от водещия съдружник, т.е. ищците в първоинстанционното производство все още не са започнали да изпълняват никакви договорени дейности; образуването по отношение на водещия съдружник производство по несъстоятелност; някои действия на ответника в първоинстанционното производство, които може да са довели до лошо изпълнение на договора за строителство, и други обстоятелства.
- 33 Според запитващата юрисдикция посочените по-горе обстоятелства могат да бъдат от значение за преценката на надеждността на икономическите оператори, които са изпълнили договора за строителство, във връзка с вписването им в списъка на ненадеждните доставчици. Ако съгласно решението Меса (С-41/18) тази преценка на надеждността трябва да се извърши от възлагащите органи, публикували обявление за нови процедури за възлагане на обществени поръчки, не би било необосновано такава преценка да се изисква и от възлагащия орган, който е възложил разваления договор за обществена поръчка, т.е. от ответника в първоинстанционното производство.